జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చేవరకు అది నూటికి నూరు పాళ్ళు నిజం అనిపిస్తుంది. స్వప్నానికి కారణం నిద్ర. ఇప్పుడు మనందరం ఇక్కడ కూర్చొన్నాము, ఇదీ స్వప్నమే. ఈ స్వప్నానికి కారణం అజ్ఞానం. మీరు ఏదైనా మంచిపని అహంకారం కోసం చేస్తే దానివలన పుణ్యం వస్తుంది. అదే పని అహంకారం లేకుండా చేస్తారు అనుకోండి మీకు జ్ఞానం వస్తుంది. పుణ్యం కాలప్రవాహంలో పోతుంది, జ్ఞానం కాల ప్రవాహంలో పోయేదికాదు, మోక్షాన్ని ఇస్తుంది. ధర్మం చుట్టూ సమాజాన్ని తిరగమని పరమాత్మ చెప్పాడు. కాని ఇప్పుడు సమాజం ధనం చుట్టూ తిరుగుతోంది, భవిష్యత్‌లో దాని ఫలితం అనుభవిస్తాము అని గాంధీగారు చెప్పారు. మనం సాధ్యమైనంత వరకు జీవితంలో సహజంగా ఉండాలి. సహజంలోనే ఆనందం, అందం ఉంది. ఎవడైతే సహజంగా జీవిస్తున్నాడో వాడు భగవదనుగ్రహం అర్థించకపోయినా, వాడి మీద భగవదనుగ్రహం వర్షిస్తుంది. మీరు అందరూ బాగున్నారు అనుకోండి, అది చూసి నేను సంతోషించలేకపోతున్నాను అనుకోండి, అది కూడా ఆధ్యాత్మిక దారిద్ర్యం. మీకు చదువు ఉన్నా లేకపోయినా, ధనం ఉన్నా లేకపోయినా ఆధ్యాత్మిక దారిద్ర్యం ఉండకూడదు. మనస్సు సంకల్పిస్తుంది, బుద్ధి నిర్ణయిస్తుంది. మనస్సు సంకల్పించినా, బుద్ధి నిర్ణయించినా ఈశ్వరుడి ప్రీత్యర్థం మన జీవితాన్ని వినియోగించుకొంటే మనం ఆయన దయకు పాత్రులవుతాము.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-02-08, ఈడూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన ఇంట్లో ఉన్న పెద్దవారు ఒకవేళ పనిచేయకపోయినవారు ఎంతకాలం జీవిస్తే అంతమంచిది ఎందుచేతనంటే వారు సలహాలు చెప్పటానికి పనికివస్తారు. పుస్తకాలు చదివితే మనకు జ్ఞానం రాదు. పెద్దల దగ్గర నేర్చుకొనే పాఠాలు కొన్ని ఉంటాయి అందుచేత పెద్దలకు సేవ చెయ్యమని చెపుతారు. వారికి సేవచేసి, వారి ఆశీస్సులను పొందటం వలన మన మనస్సు నిర్మలమవుతుంది, జ్ఞానసముపార్జనకు సహకరిస్తుంది. భగవాన్ మిమ్మల్ని సాధన చెయ్యవద్దని చెప్పటం లేదు. మేము ధ్యానం చేస్తున్నాము, జపం చేస్తున్నాము, కాశీ వెళ్ళాము గంగానదిలో మునిగాము అంటున్నారు, ఈ అల్లరి అంతా ఏమిటి అంటున్నారు భగవాన్. కనీసం నీవు ఇంటి దగ్గర ఒంటరిగా కూర్చొని ఇవి అన్నీ చేస్తున్నాము వీటివలన దేహాభిమానం తగ్గిందా, లేదా అని చూసుకొంటున్నావా? నీ చుట్టూ ఉన్న మనుషుల మీద రవ్వంత అయినా మమకారం తగ్గిందా అని కనీసం రోజుకు ఒక్కసారి అయినా ఆలోచిస్తున్నావా? నీవు ఏమీ ఆలోచించటం లేదు. వీటివలన మనస్సు లోపలకు వెళుతుందో లేదో చూసుకోవటం లేదు. ఇంక వాటివలన ప్రయోజనం ఏమిటి? చాలామంది వారు భక్తులు కాకపోయినా ఇతరులు వారిని భక్తులు అనుకోవాలి అనుకొంటారు. మనకు

బయట వారి గొడవ అసలు ఎందుకు? మీరు బాగుపడేవిధానం చూసుకోండి అంతేగాని ఇతరుల గొడవ ఎందుకు? ఆత్మకు ఇతరులు లేరు. మీ మనస్సులో ఏమి జరుగుతోందో అనేది వాచింగ్ ఉందా? ఇంతకాలం నుండి సాధన చేస్తున్నాము ఏమైనా మారుమనస్సు పొందామా? ఏమీ లేదు. మారుమనస్సు పొందటానికి ఏరోజుకారోజు ప్రయత్నం చేయాలి. హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేయటానికి, ఎక్కడైతే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడో ఆ హృదయ గుహలో ప్రవేశించటానికి ఏరోజుకారోజు మనం సాధన చేయాలి. మేము ఎప్పుడూ ఇలా ప్రయత్నం చేస్తూనే ఉండాలా అని అనుకోనక్కరలేదు. కొంత ప్రయత్నం తరువాత మీ సాధనలతోను, ప్రయత్నాలతోను సంబంధం లేకుండా ఈశ్వరుడే మిమ్మల్ని లోపలకు గుంజుకొని మీ జీవలక్షణాలను పోగొట్టి తన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు. ఒకవేళ మీరు ఎంత సాధన చేసినా బయటకు గెంటలేని బరువైన రాళ్ళవంటి వాసనలు ఉన్నా గురువు ఆయన చేతితో వాటిని బయటకు లాగి మీకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తాడు, వాడు గురువు.

ధ్రువుడిని పినతల్లి చాలా అవమానం చేసింది. మా పినతల్లి అవమానం చేసింది అని అస్తమాను అనుకొంటే కాలం వృధా అవుతుంది, మహావిష్ణువును ఆరాధించి ఆయన అనుగ్రహాన్ని సంపాదించు బాబు అని తల్లి చెప్పింది. తల్లి చెప్పినట్లు చేస్తే ధ్రువుడికి ఇహం, పరం రెండూ వచ్చాయి, చిరకాలం ఆయన పేరు నిలబడింది, మహాజ్ఞాని అయ్యాడు. రైలుఇంజనుతో పెట్టిని కలపటం వలన ప్రయాణం ఎంత స్పీడుగా సాగుతుందో అలాగ నీవు జపం చేయటం వలన నీకు భగవంతుడితో అనుబంధం ఏర్పడి నీ ప్రయాణం స్పీడుగా సాగుతుంది. నీ కళ్ళకు కనిపించేది, కనిపించనిది అంతా కూడా వాసుదేవ స్వరూపం అని నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు కదా అది నీ కడసారి జన్మ. నీవు నన్ను విశ్వసిస్తున్నావు నీకు సత్యం కాకపోతే అసత్యం ఎలా చెపుతాను అంటున్నాడు పరమాత్మ. మీరు ఏదైనా భోగం విడిచిపెట్టారు అనుకోండి. ఆ భోగం విడిచి పెట్టేసాను అనే స్పృహ కూడా నీకు రాకూడదు, ఆ జ్ఞాపకం రాకూడదు. అటువంటి ఎత్తుకు నువ్వు ఎదిగిరావాలి. మనకు కక్కు వచ్చింది అనుకోండి, ఆ కక్కిన దానిగురించి ఆలోచించము, ఆ కక్కినది కావాలని నీ మనస్సు అడగదు. అలాగే భోగాలన్నీ స్పృహ లేకుండా వదిలేసావా? మాకు జపం చేయటం అయిపోయింది, ఈరోజు పూజ 5 గంటలకే అయిపోయింది అంటే ఇది ఏమైనా బొమ్మలాటా? మీరు ఎంతవరకు బాగుపడుతున్నారో అనేది చూసుకోవాలా? లేదా? నాలుగు మంచిమాటలు చెప్పండి అని శిష్యులు ఆచార్యుల వారిని చివరి టైములో అడిగితే ఉపనిషత్‌లు, భగవద్గీత అధ్యయనం చేయటంలో అశ్రద్ధ పనికిరాదు అని చెప్పారు. వస్తువు మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు మరుపు వచ్చేస్తుంది, అది శాస్త్రం నీకు జ్ఞాపకంచేస్తూ ఉంటుంది. శాస్త్రాలు చదివి, అర్థంచేసుకొని, అనుభవంలోనికి

తెచ్చుకోవటంలో అశ్రద్ధ పనికిరాదు, అజాగ్రత్త పనికిరాదు అని చెప్పారు. ఇంక నాకు వెళ్ళిపోయే టైము వచ్చింది, మీరు కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోండి అని చెప్పారు.

స్మశానంతో బంధువులతో ఉన్న సంబంధం తెగిపోతుంది గాని మనకు జ్ఞానం వచ్చేవరకు గురువుతో ఉన్న సంబంధం తెగదు. జ్ఞానగంగ మన చేతికి అందేవరకు గురువు మనలను వెంటాడతాడు, వాడు గురువు. మీకు పదివేల ఎకరాలు ఉండుగాక, వేలకోట్లు డబ్బు ఉండుగాక, గొప్ప పనులు చేసి ఉండుగాక ఎన్ని చేసినా ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే మోక్షం రాదు. సూర్యుడు ఉదయించకుండా చీకటి బయటకు పోదు. అదేవిధంగా నీవు ఎన్ని మంచిపనులు చేసినా, ఎంత చేసినా నీ హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానసూర్యుడు ఉదయించ కుండా మీ లోపల ఉన్న చీకటి బయటకు పోదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. ఆచార్యులవారి టీచింగ్ ఏదో అడిగితే చెప్పటం కాదు, నదికి వరద వచ్చినప్పుడు ప్రవాహం ఎంత వేగంగా ఉంటుందో అలా ఆయన టీచింగ్ ప్రవాహంలాగ వస్తూ ఉంటుంది. మీకు విసుగువచ్చి వెళ్ళిపోవాలిగాని ఆయన టీచింగ్ ఆగదు. ఆయన జ్ఞానస్వరూపుడు, బోధస్వరూపుడు. ఏదో ఊహించి చెప్పటంకాదు, అనుభవం చేతిలో పెట్టుకొని చెప్పటం. మనకు తినటానికి తిండి, కట్టుకోవటానికి బట్టలు, డబ్బు అన్నీ ఉన్నాయి కాని ఆధ్యాత్మిక చింతన లేదు, ఆ దారిద్ర్యంలో మనము ఉన్నాము. మీకు ఆ కోరిక ఉంది, ఈ పూజ చేసుకోండి అంటే గౌరవిస్తారు కాని టీచింగ్‌ను ఎవరూ గౌరవించటం లేదు. మనం ఒక మహా జ్ఞాని దగ్గరకు వెళ్ళాము అనుకోండి, వాడికి మనయందు ప్రేమ కలిగింది అనుకోండి, వాడు మన శరీరం వంక చూడడు, మన గుణాల వంక చూడడు, మనస్సు వంక చూడడు, మన హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంవంక చూస్తాడు. వాడు ఎక్కడికో చూస్తున్నాడు అని మనకు అనిపిస్తుంది కాని మన పని పూర్తి అయిపోతుంది, మనలను రైలులో కూర్చోబెట్టేస్తాడు. ఒక గంట ఆలస్యమో, రెండు గంటలు ఆలస్యమో తప్ప ఆత్మసామ్రాజ్యంలోనికి, ఆనందసాగరంలోనికి ప్రవేశిస్తావు. మనం యుగాలతరబడి తపస్సులు చేసినా, మంచి పనులు చేసినా ఒక మహాత్ముడి యొక్క చూపు చాలు, ఆయన స్పర్శ చాలు మనం బాగుపడటానికి, ఇది పాండిత్యం వలన, ధనం వలన వచ్చేదికాదు. పూర్వం ఋషులు మీటింగులు పెట్టి చెప్పేవారు కాదు. ఎవరికైతే ముముక్షుత్వం ఉందో వారు గురువును ఆశ్రయించి, నమస్కరించి, గౌరవించి, వారు బిక్ష చేసుకొని ఆ బిక్షాన్నములో సగము గురువుకు పెట్టి, ముందు గురువు తీసుకొన్నాక మిగిలినది వారు తిని అలా తరించారు.

డబ్బు ఉంటే చిన్నకారులు, విమానాలు కొనుక్కోవచ్చు. డబ్బు ఉంది అని ఆప్యాయత ఎక్కడ కొనుక్కొంటాము, భగవంతుడిపట్ల భక్తి ఎలా కొనుక్కోగలము, ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కొనుక్కోగలము. డబ్బు ఉంటే అన్నీ వచ్చేస్తాయి అని మనం అనుకొంటున్నాము. అది మన

తెలివి తక్కువతనం. ధనవంతుడు, యశస్సు ఉన్నవాడు, పండితుడు శాంతిని పొందుతాడని ఎక్కడాలేదు. అహంకారరహితుడు, మమకార రహితుడు, స్పృహరహితుడు మాత్రమే శాంతిని పొందుతాడు. బుద్ధుడు రోజూ బిక్ష చేసుకొనేవాడు. స్వామి మిమ్మల్ని మహాత్ములు అంటున్నారు, మీరు మా ఇంటికి బిక్షకు వస్తున్నారు సంతోషం, బిక్షకు వచ్చినప్పడు నాలుగు మంచిమాటలు బోధించకూడదా అని అడిగాడు. బుద్ధుడు మాట్లాడేవాడు కాదు, వారి ఇంటికి రావటం మానేవాడు కాదు. ఒకరోజున బుద్ధుడు బిక్ష చేసుకొనే పళ్లెంలో దుమ్ము పోసుకొని వారి ఇంటికి బిక్షకు వెళ్ళాడు. వాడు బిక్ష తెచ్చి ఆ పళ్లెంలో ఉన్న దుమ్మును చూసి స్వామీ ఆ పళ్లెంలో ఉన్న దుమ్మును కిందకు వంచేయండి, అప్పడు నేను బిక్ష వేస్తాను అని చెప్పాడు. పోనీ పెట్టేయవచ్చుకదా అన్నాడు బుద్ధుడు. గిన్నెలో దుమ్ము ఉంటే మీకు అన్నం ఎలా పెడతాను అన్నాడు. మరి మీ మనస్సునిండా దుమ్ము ఉంటే నన్ను ఎలా భోదించమంటావు అన్నాడు బుద్ధుడు. నీవు మోక్షకాంక్ష లేకుండా భోగ కాంక్షలో ఉన్నావు. నువ్వు ఆత్మను కాదు స్మరిస్తూ ఉంట, విషయాలను స్మరిస్తున్నావు ఇంక నీకు ఏమి భోదించమంటావు అన్నాడు బుద్ధుడు. మన చుట్టూ మనలను ప్రేమించేవారు ఉన్నారు అనుకోండి, మన క్షేమం కోరేవారు ఉన్నారు అనుకోండి అప్పడు కూడా కొంచెం సంతోషం రావచ్చు. కాని మన లోపల ఉన్న సుఖం అటువంటిది కాదు. వస్తువులతోగాని, భోగాలతోగాని, ఇంద్రియాలతోగాని, మనస్సుతో గాని, బాహ్యమైన గొడవలతోగాని ఏమీ సంబంధం లేని సుఖం అది. నీవు బ్రాహ్మీ స్థితిని పొందు, అటువంటి సుఖానికి, ఆనందానికి వారసుడవు అయితే ఇంక నీకు పునర్జన్మ లేదు, ఈ ప్రకృతిని దాటి వెళ్ళిపోతావు.

మిమ్మల్ని స్నేహితులు విడిచిపెట్టేసినా, బంధువులు విడిచిపెట్టేసినా, అరుణాచలేశ్వరుడు విడిచిపెట్టడు. ఆయన కొండ రూపంలో ఉన్నాడు. నోటితో చెప్పకుండా మీకు అమృతానుభవం కలిగే వరకూ మిమ్మల్ని వెంటాడతాడు, వాడు అరుణాచలేశ్వరుడు. దేహము ఎక్కడ ఉన్నా మనస్సులో ఆప్యాయత ఉంటే సరిపోతుంది. మీరు చేసిన సాధన ఏమీ వృధా అవ్వదు. సాధన చేస్తూ సిద్ధి పొందకుండా ఈ దేహం చనిపోతే మరల వచ్చే జన్మలో ఎక్కడైతే సాధన ఆపారో అక్కడ నుండి ప్రారంభింపచేస్తాడు. మీరు చేసినది అంతా భగవంతుడు తన బ్యాంక్‌లో ఉంచి మీది మీకే ఇచ్చేస్తాడు. ఒకవేళ మీరు ఆయనను మర్చిపోయినా ఆయనే జ్ఞాపకం చేసి, ఆయనను స్మరించేటట్లు చేసుకొని ఒక జన్మ వెనకోముందో అమృతానుభవం పొందేలా చేస్తాడు, అంతవరకు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, వాడు అరుణాచలేశ్వరుడు. భక్తి, జ్ఞాన మిశ్రితమే విష్ణుసహస్రనామాలు, భీష్ముడు ధర్మరాజుకు చెప్పాడు, నవగ్రహదోషాలు ఉంటే విష్ణు సహస్రనామాలు పారాయణ చేసుకొంటే ఆ దోషాలు పోతాయి. మీకు అహంకారం

తగ్గలేదు, మమకారం తగ్గలేదు. ఏవో సాధనలు చేస్తున్నారు. ఎవరో చెప్పారని జిన్ను మానేసి మరల జిన్ను ఎప్పుడు కనబడుతుందా, జిన్ను మీద పడిపోదాము అని కనిపెట్టుకొని ఉండటం. ఎవరో చెప్పటం ఏమిటి? అసలు నీకు బుద్ధి ఉందా? మీరు చేసే సాధనల వలన మీ చుట్టూ ఉన్న మనుషుల మీద, వస్తువుల మీద రవ్వంత అయినా మమకారం తగ్గిందా? అది చూసుకోండి. ఏదో సాధనలు చేస్తున్నాము అంటే ఏమిటి ప్రయోజనం. కాలాలు వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి. అలాగే దేహానికి అదృష్టం వస్తుంది, దురదృష్టం వస్తుంది. అదృష్టం సంతోషరూపంలో ఖర్చు అయిపోతుంది, దురదృష్టం దుఃఖరూపంలో ఖర్చు అయిపోతుంది. అన్నీ వస్తూ ఉంటాయి పోతూ ఉంటాయి. ఆ వచ్చి పోయే వాటిమీద నీ మనస్సును పెట్టవద్దు. నీ హృదయంలో సత్యం ఉంది, అది ఒక్కటి మాత్రమే నిజం. దాని మీద నీ మనస్సును నిలబెట్టి ఉంచు.

అజ్ఞానానికి జన్మలు కాని జ్ఞానానికి జన్మలు ఉన్నాయా అన్నారు భగవాన్. పూర్వ జన్మలు ఎంత అబద్ధమో ఈ జన్మలు కూడా అంతే అబద్ధం, రాబోయే జన్మలు కూడా అంతే అబద్ధం. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యం తాలుక ఎరుక నీకు రాగానే నువ్వు ఎత్తిన జన్మలు అన్నీ నూటికి నూరుపాళ్ళు అసత్యం అని నీకు తెలుస్తుంది. వెంకట్రామన్ గారి భార్య పేరు నాగలక్ష్మి. భగవాన్ నాగు అని పిలిచేవారు. ఆవిడ రోజూ రమణాశ్రమానికి వస్తూ ఉండేవారు. ఒకసారి మద్రాసు నుండి భగవాన్‌ను చూడటానికి పదిమంది భక్తులు వచ్చారు. ఒకరు అందమైన చీరకట్టుకొని వచ్చారు. నాగలక్ష్మి గారిది చిన్న వయస్సు. అందరూ చీర బాగుంది అని అనుకొంటున్నారు. మీ చీర చాలా బాగుంది అని నాగలక్ష్మిగారు అన్నారు. ఆవిడ మద్రాసు వెళ్ళిన తరువాత అటువంటి చీర ఒకటి కొని పార్శిల్ రమణాశ్రమానికి పంపారు. అందులో చీర నాగలక్ష్మిగారికి ఇవ్వవలెను అని చీటీ ఉంది. ఆ చీర నాగలక్ష్మిగారికి ఇచ్చేసారు. ఒకరోజు భగవాన్ వంట ఇంట్లో ఉండగా నాగలక్ష్మిగారు అక్కడకు వచ్చి భగవాన్‌కు నమస్కారం పెట్టి అక్కడ నుంచున్నారు. నాగూ ఎవరైనా అందమైన చీర కట్టుకొంటే ఆ చీర మనమే కట్టుకొన్నాము అనుకోవాలి అన్నారు. వారికి మనకు తేడా ఏమిటి? మనం తెలియక వేరు అనుకొంటున్నాము. మనందరము ఒక్కటే, లోపల ఉన్నవాడు వాసుదేవుడే. శరీరము, మనస్సు, ఇంద్రియాలు ఇవన్నీ సత్యంపైన ఉన్న తొడుగులు, దాని మూలంలోనికి వెళ్ళి చూస్తే అందరూ ఒక్కటే. వారి మెడలో బంగారు వస్తువులు ఎక్కువ ఉన్నాయి అనుకో, ఆ వస్తువులు వారు పెట్టుకొన్నారు అనుకోకూడదు, మనమే ధరించాము అనుకోవాలి. స్వామీ! చీర బాగుంది అనటం నిజమేకాని మద్రాసు నుండి పంపమని అడగలేదు అన్నారు నాగలక్ష్మిగారు. నువ్వు పంపమన్నావా, లేదా ఆ గొడవ వదిలెయ్యి. అది కాదు సమస్య. సబ్జక్టు అర్థం చేసుకో. నాగలక్ష్మి గారిది చిన్నవయస్సు, ముందు జాగ్రత్తకోసం,

మనకు కావాలనే బుద్ధి పోగొట్టటంకోసం, ఆ అమ్మాయికి నేర్పిన పాఠం.

ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి మీకు ఎప్పుడైనా దుఃఖం వస్తుంది, వస్తే రానివ్వండి, అది ఉండదు, వెళ్ళిపోతుంది. అలాగే సంతోషం వచ్చినా వెళ్ళిపోతుంది. మీరు వద్దు వద్దు అనకండి, ఏది వచ్చినా వెళ్ళిపోతుంది. మన శరీరమే బయటకు పోతుంది కదా. అది ఎంతసేపు ఉంటుంది. ఈవేళ ఉండి రేపు వెళ్ళిపోయే దానిమీద మనస్సును ఎందుకు పెడతారు. ఇవి అన్నీ తాత్కాలికాలు. వాటి మీద నీవు స్పృహ పెట్టకు. మనం రోజూ చుట్ట కాలుస్తున్నాము అనుకోండి. డాక్టరుగారు మీరు చుట్టమానేయండి, టిబి వస్తుంది అని చెప్తారు. అప్పుడు మనం చుట్ట కాల్చడం మానేస్తాము. శరీరానికి అనారోగ్యం వస్తుందని మానేస్తాము గాని మానాలి అని అది నువ్వు మానలేదు. ఆ వాసన, కోరిక లోపల ఉంటుంది బయటకు నీకు తెలియదు. ఎవరైనా చుట్ట కాలుస్తూ ఉంటే అయ్యో మనం కాల్చుకునే అవకాశం పోయిందే అనుకొంటాము. లోపలకోరిక అలాగ ఉండిపోతుంది. నీ ఆరోగ్యం బాగుపడితే మరల చుట్ట కాల్చేస్తావు. దాని మీద స్పృహ లేకపోతే దానిని విడిచిపెట్టగలవుగాని బాహ్యంగా విడిచిపెడితే అది విడిచిపెట్టినట్లు కాదు. నువ్వు ఏదైతే వదిలేసావో దానిపట్ల నీకు స్పృహ పనికిరాదు, లోపల ఆ వాసన పనికిరాదు. నీశవం ఈ భూమి మీద తిరుగుతున్నంతసేపు సాధన విడిచిపెట్టకూడదు, ఏదో ఒడ్డుకు వచ్చాము అని తొందరగా నమ్మకూడదు. బయటకు కోరికలు లేకపోయినా ఎక్కడో సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంగా బీజరూపంలో కోరికలు ఉన్నా అవకాశం వచ్చినప్పుడు అవి విజృంభిస్తాయి, అవే నీ పతనానికి కారణం అవుతాయి. అందుకే తపస్సు విడిచిపెట్టవద్దు, ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు. మన హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. దానికి సంబంధించిన అనుభవం మనకు ఎంతోకొంత లేకుండా మనం చెపుతూ ఉంటే తప్పకుండా ఫెయిల్ అయిపోతాము.

ఏ గ్రంథం చదివితే ఆదిశంకరాచార్యులవారి హృదయం గురించి తెలుస్తుంది అని కంచి స్వాములవారిని ఒక దొరగారు అడిగితే అది ఒక మహాసముద్రం. మనం బోదులు, కాలువలు ఈదలేకపోతున్నాము ఇంక డైరెక్టుగా సముద్రంలో ఏమి పడతాము. ముందు వివేకచూడామణి చదువు. ఆ మహాజ్ఞాని యొక్క హృదయం కొంతవరకు నీకు తెలుస్తుంది. నీకు మచ్చుకు చూపిస్తున్నాను అని ఆ దొరగారికి చెప్పారు. వివేకచూడామణిలో ఆచార్యులవారు ఏమని చెప్పారు అంటే సూర్యుడి కిరణాలు సముద్రంలో నుండి నీరులాక్కొంటే అవి మేఘాలుగా ఏర్పడి దగ్గరకు వచ్చి, ఆ సూర్యుడు మన కళ్ళకు కనబడకుండా ఈ మేఘాలు చేస్తున్నాయి. అదేవిధంగా నిజమైననేనులో నుండి వచ్చిన ఈ దొంగనేను నిజమైననేను మనకు కనబడకుండా చేసేస్తోంది అన్నారు. ఈ లోకంలోనికి వచ్చేవారు వస్తూఉంటారు, ఉండేవారు ఉంటారు, పోయేవారు పోతూఉంటారు. మీ శరీరం చనిపోయినంత మాత్రాన సృష్టి వ్యాపారం ఆగదు,

ఈ సృష్టి ఇలా నడుస్తూ ఉంటుంది. ఈ సృష్టి అంతా భగవంతుడి సంకల్పం ప్రకారం నడుస్తుంది. ఎవడైతే ఆయనను ఆశ్రయించాడో వాడు ఈ సృష్టిని దాటి బయటకు పోతాడు లేకపోతే మరల ఈ సృష్టిలోనే తిరుగుతూ ఉంటాడు. దేహగతమైన నేను ఉన్నప్పుడు ఇంద్రియాలున్నాయి, దేహం ఉంది, వాసనలు ఉన్నాయి, పుణ్యపాపాలు ఉన్నాయి మొత్తం క్షోభ అంతా ఉంది. ఈ నేను ఎక్కడ నుండి వస్తోందో, దాని మూలం మనకు తెలియకుండా మనం అందులోనుండి బయటకు రాలేము. కేవలం మన ప్రయత్నం వలన దానిలో నుండి బయటకు రాలేము దానికి గురువు అనుగ్రహం అవసరం. ఈ దేహగతమైన నేనుకు ఆహారం ఎలా వెళుతోందో తెలుసుకొని దానిని కట్ చెయ్యాలి. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడితే మీకు తెలియకుండా ఈ నేను పెరిగిపోతుంది, మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శించారు అనుకోండి, మీరు కుంగిపోతారు అప్పడు కూడా ఈ నేను పెరిగిపోతుంది. నిందాస్తుతులకు ఎందుకు దూరంగా ఉండమని చెప్పారు అంటే దీనివలన దొంగ నేను బలిసిపోతుంది. అందుచేత వాటికి దూరంగా ఉండమని స్వామివారు చెపుతున్నారు.

విషం నోట్లో పోసుకొంటే ప్రమాదం గాని విషయాలు కళ్ళతోటి చూస్తేనే ప్రమాదం. మీరు ఈ యజ్ఞాలు చేయండి, గొప్పలోకాలకు వెళ్ళిపోతారు అని వింటాము అనుకోండి, అప్పడు ఇంక సత్యాన్వేషణ వదిలేసి చెవులద్వారా విన్నది, కళ్ళద్వారా చూసినది ఆ విషయాలు నిన్ను పట్టుకొంటాయి, అవి నిన్ను పీడించి, పీడించి కొన్ని వేల జన్మలకు కారణం అవుతాయి. అందుచేత మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. విషం కంటే విషయాలు చాలా ప్రమాదం. పెద్దపాము నిన్ను కరిచింది అనుకో అది నిన్ను చంపటానికి పది నిమిషాలు పట్టవచ్చు కాని విషయాలు అలా కాదు చూస్తే పట్టేస్తుంది. సాధుపురుషులు అంటే ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నవారు కాదు, సహృదయం ఉన్న వారు సాధుపురుషులు. నువ్వు బంగారంలాంటి మనస్సు కలిగి ఉంటే హృదయంలో ఉన్న బంగారం నీకు దొరుకుతుంది. మనస్సు, మాట, చేత ఎవరికైతే ఒకటిగా ఉంటుందో వారు చిత్తశుద్ధి కలవారు. శారీరకతపస్సు, వాక్కుతపస్సు, మానసికతపస్సు ఎవరికైతే ఉన్నాయో వారు చిత్తశుద్ధి కలవారు. ఎవరు ఏ యోగాన్ని అవలంభించినా, ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా చిత్తశుద్ధి అనే గేటు ద్వారానే మనం మోక్షంలోనికి వెళ్ళాలిగాని ఇంకోదారి లేదు. భగవంతుడు ఉన్నాడో లేడో అని ఏరోజుకారోజు మనకు సందేహం. మీ నీడను చూసి మీరు భయపడటం. అహంకారంతో కలిసి జీవించటానికి అలవాటుపడి అహంకార రహితంగా జీవించలేకపోతున్నారు. యజ్ఞం అంటే డబ్బు ఖర్చు అవుతుంది కాని ఒక్క పైసా కూడా ఖర్చు లేకుండా ఉండేది జపయజ్ఞం. నా నామాన్ని స్మరించుకోండి, మీరు పవిత్రులవుతారు, మీ మనస్సు సంస్కరించబడుతుంది, సత్యాన్వేషణకు మీకు యోగ్యత కలుగుతుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. భగవంతుడి నామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే ఆ నామం భగవంతుడితోటి అనుబంధం చేకూర్చుతుంది, రైలుఇంజనుకు

పెట్టెను తగిలిస్తే అది ఇంజనును పట్టుకొని ఎలా వెళ్ళిపోతుందో అలాగ నామస్మరణ వలన నీకు భగవంతుడితో చుట్టరికం ఏర్పడుతుంది. జపయజ్ఞం చేసేవారు ఎటువంటివారు అంటే గుమ్మం దగ్గర కూర్చొని యజమాని వచ్చి లోపలకు దయచేయండి అనేవరకు మీరు ఉండనక్కరలేదు, మీ అంతట మీరు సహజంగానే వెళ్ళి హృదయ గుహలో పడిపోతారు. భగవంతుడి మీద ఉన్న భక్తి వలన, నామస్మరణ వలన మీరు సింహద్వారం దగ్గర ఆగనక్కరలేదు, హాలులో కూర్చోనక్కరలేదు, యజమాని వంట ఇంట్లో ఉంటే మీరు కూడా అక్కడకు వెళ్ళిపోవటమే, జపమార్గం అటువంటిది, డైరెక్టుగా భగవంతుడితో అనుసంధానం ఏర్పడుతుంది. భగవంతుడు, భగవంతుడి యొక్క నామం వేరుకాదు, నామం భగవంతుడై ఉన్నది. నామస్మరణ వలన హృదయంలో ఉన్న సత్యమైన వస్తువుతో నీకు అనుబంధం ఏర్పడుతుంది, అనుబంధం ఏర్పడటమే కాదు అది మిమ్మల్ని లోపలకు గుంజుకొని మీరు ఏదిగా ఉన్నారో దాని తాలుక ఎరుక మీకు కలుగుజేస్తుంది, అది జపయజ్ఞం. మీరు జపయజ్ఞాన్ని తక్కువగా అంచనా వేయవద్దు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-02-08, భీమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు భీష్మఏకాదశి. భీష్ముడు పరమపవిత్రుడు, మహాభక్తుడు, మహావీరుడు, మహాజ్ఞాని, బ్రహ్మచారి, స్వచ్ఛంద మరణం కలవాడు. భీష్ముడికి మోక్షం వచ్చిన రోజు కాబట్టి భీష్మ ఏకాదశి అని పేరు వచ్చింది. భీష్ముడిలో ఎంత ఔన్నత్యం ఉన్నప్పటికి, జ్ఞాని అయినప్పటికి ఆయన దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి కౌరవుల తరపున యుద్ధం చేయవలసి వచ్చింది. మహాభారత యుద్ధంలో అందరికంటే గొప్ప వీరుడు భీష్ముడే. ఆయన కౌరవుల తరపున గొప్పగా యుద్ధం చేసినా, భీష్ముడిని పాండవపక్షపాతి అని ధుర్యోధనుడు అంటూ ఉండేవాడు. ఆయన ఆరాధించిన దేవుడికి ఎదురుగా నిలబడి, ఆ దేవుడి మీద బాణాలు వేసి యుద్ధం చేయవలసివచ్చింది. అదీ ఆయన ప్రారబ్దం. భీష్ముడు మహాజ్ఞాని అయినప్పటికి ఆయన బాహ్యజీవితంలో అనేకమందిచేత మాటలు అనిపించుకోవలసి వచ్చింది, భగవంతుడికి వ్యతిరేకంగా యుద్ధం చేయవలసివచ్చింది, అదీ ఆ దేహప్రారబ్దం. బాహ్యజీవితాన్ని చూసి ఏ మనిషిని కొలువకూడదు అని అరవిందఘోష్‌గారు చెప్పారు. మనిషికి ఉన్న డబ్బును బట్టిగాని, గౌరవాన్ని బట్టిగాని, అధికారాన్ని బట్టిగాని మనిషి యొక్క విలువ కొలువకూడదు. అతని హృదయసంపద ఎటువంటిది, అతనికి దైవీసంపద ఉందా అని లోపల మనిషి యొక్క హృదయంలోనికి చూసి, అతని అంతస్థుని చూడాలికాని బాహ్యజీవితాన్నిబట్టి చూడకూడదు. ఒకమాట మాట్లాడేటప్పడుగాని, ఒకపని చేసేటప్పడుగాని ఆ మనిషి యొక్క హృదయం